

Jár-e szobor Tisza Istvánnak?

2014 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor 1918-ban felbomlott az Osztrák–Magyar Monarchia, a londoni közös követség épületét megkapták az osztrákok. Ide közel, szintén a diplomatanegyedben, hasonló palota szolgált a követ lakóhelyéül.

Ezt a magyar kormány rendelkezésére bocsátották, itt van ma is a diplomáciai képviseletünk.

Május 19-én, a palota nagytermében népes hallgatóság gyűlt össze, hogy három történész szakértő eladása nyomán gondolkodhasson el arról, elkerülhet-e a most száz esztendeje kezdődött első világháború.

Sir Bryan Cartledge diplomata és történész, a *The Will to Survive* (Megmaradni) című könyv és egy Trianonról szóló vékonyabb kötet szerzője szereti az eseményeket személyiségekhez kötni, elemezve karakterüket, államférfiúi képességeiket. A Trianon-tanulmány egyik hőseül Tisza Istvánt választotta. A Sir Bryan után szólásra emelkedő Norman Davies polonista József Klemens Piłsudski szerepét emelte ki, Jeszenszky Géza történész, norvégiai nagykövetség pedig a világháború valóságos, a szarajevói merényleten túlmenő okairól, a nagyhatalmi területszerzési éhségről beszélt.

Tisza István újból szobrot kapott Budapesten. Jár-e neki emlékmű? Az alig egy éve kormányfő Tisza geszti birtokán teniszezett 1914. június 28-án, amikor a szerb nacionalista ifjú, Gavrilo Princip Szarajevóban agyonlőtte (a magyarokat nem nagyon kedvelő) Ferenc Ferdinánd főherceget és feleségét. Az osztrák vezérkari főnök, Conrad von Hötzendorf azonnal hadüzenet küldésére serkentette Ferenc József császárt. Meg kell büntetni a „kutya Szerbiát”, hangoztatta, s közben arra gondolt, milyen területeket szerezhetne Ausztria a Balkánon.

Tisza István ellenezte a háborút. A magyar hadsereget és haditengerészetet túl gyengének ítélte, már jó ideje nem kaptak elég pénzt az erősítésre. Féltette Erdélyt a románoktól és attól, hogy Szerbiát a szintén terjeszkedésben gondolkodó Oroszország azonnal meg fogja segíteni. Így is lett. (A cár állítólag arról álmódzott a háborús csatanyerések láttán, hogy Csehországot majd orosz hercegséggé teszi.) Tisza Bécsbe sietett Leopold von Berchtold gróf közös külügyminiszterhez, de nem tudta lebeszélni arról, hogy július 23-án ultimátumot küldjön Szerbiának, megindítva a tragédiát. „Ne feledjük, Tisza István igen hiú ember volt. Azért tisztelte Vilmos császárt, mert az egyszer nagy államférfinak nevezte őt. Tehát a miniszterelnök meghajolt a hadakozásra kész németek kívánságai előtt” – mondta Bryan Cartledge. (Megjegyzendő, hogy előző nap egyórás történészvitát közvetített az angol tévé az első világháborúról, és – mint Davies professzor figyelte rá – az Osztrák–Magyar Monarchia neve ebben egyszer sem hangozott el.)

Tiszát a vereség után, az oroszországi forradalom idején forrófejű katonák megölték, mert őt okolták a háborúért, amelyet annyira ellenezett. Az államférfinak Debrecenben már van szobra, Orbán Viktor avatta fel, mondván: „Tisza István a sorsnak kiszemeltje volt, de nem kegyeltje.”

Sárközy Máttyás - www.valasz.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
